

بررسی و نقد کتاب «معناشناسی» با رویکرد نقد مقابله‌ای ترجمه

* یوسف نظری

چکیده

استفاده شایان از منابع اصلی و دست اول تحقیق، و سلط نویسنده بر پیشینه پژوهش‌های معناشناسی در میراث زبانی قدیم مسلمانان، باعث گردیده تا کتاب علم الدلاله اثر احمد مختار عمر جایگاه خاصی را در مطالعات معناشناسی احراز نماید. و بر ضرورت ترجمه آن بیافزاید. در بررسی بعد شکلی ترجمه این اثر به طرح جلد، حروف نگاری، صفحه‌آرایی، علایم نگارشی و اشتباهات تایپی پرداخته شده است. محور بررسی محتواهی نیز شامل امانتداری در ترجمه تمام اجزاء کتاب، امانتداری در ترجمه کامل متن، امانتداری در نقل محتوا، اصطلاحات تخصصی، ترجمه تحت-اللغظی، پاورقی‌های توضیحی و شیوه ارجاع‌دهی می‌باشد. در این نقد که بر نگرش مقابله‌ای مبتنی است، دو مقوله اختیارات و محدودیت‌های مترجم مورد بررسی قرار گرفته است؛ اما تمرکز مباحث بیشتر بر محدودیت‌ها می‌باشد. بررسی‌ها نشان می‌دهد ترجمه شتابزده صورت پذیرفته است و عملاً ویراستاری علمی و ادبی چندانی صورت نگرفته است. این امر باعث گردیده در موارد متعددی نیازمند بازترجمه - باشد.

کلیدواژه‌ها: معناشناسی، سید حسین سیدی، نقد مقابله‌ای، بعد شکلی، بعد محتواهی

۱. مقدمه

کتاب معناشناسی برگردان علم الدلاله اثر دکتر احمد مختار عمر می‌باشد که دکتر سید حسین سیدی در سال ۱۳۸۵ آن را ترجمه نموده و در تابستان ۱۳۸۶ برای دومین بار چاپ شده است. این اثر در ۲۹۸ صفحه و در قالب چهار بخش، به مباحث مختلف

* استادیار بخش زبان و ادبیات عربی دانشگاه شیراز Nazari.Yusuf@gmail.com
تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۷/۱۲، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۱۰/۱

معناشناسی از جمله مبانی، رویکردها و نظریه‌ها، چندمعنایی و مشکلات آن، تغییر معنایی و دشواری‌های ترجمه پرداخته است. استفاده شایان از منابع اصلی و دست اول تحقیق از یک سو، و تسلط ایشان بر پیشینه چنین پژوهش‌هایی در میراث زبانی قدیم مسلمانان از سوی دیگر، باعث شده است که این اثر جایگاه خاصی را در مطالعات معناشناسی احراز نماید. این جایگاه به گونه‌ای است که کمتر پژوهش معناشناسی است که به زبان عربی نگارش یافته باشد و این اثر جزو منابع اصلی آن نباشد. در کنار این مساله، رویکردی که در ده اخیر میان پژوهشگران زبان و ادبیات عربی ایران، نسبت به مقوله‌های زبان‌شناسی و معناشناسی ایجاد شده و بسیار قوت نیز گرفته است، باعث گردیده تا ضرورت ترجمه چنین آثاری نمود بارزتری یابد.

در این مقاله برآئیم تا ترجمه حاضر را از دو بعد شکلی و محتوایی مورد بررسی قرار دهیم. بی‌تردید هر اثری که منتشر می‌شود امتیازات و کاستی‌هایی دارد. البته اگرچه نقد اصولاً بر بیان کاستی‌ها تمرکز می‌یابد اما نباید آن را به معنای عیب‌جویی و کاستن ارزش اثر دانست. بی‌شک نقد علمی و منطقی از سویی به ارتقای کیفی اثر در چاپ‌های بعد کمک می‌کند، و از سوی دیگر به کاهش تکرار چنین خطاهایی در آثار آینده منجر می‌گردد. ترجمه‌دانان دو نوع نقد ترجمه را ذکر می‌نمایند. ترجمه مستقل از متن اصلی و نقد تقابلی ترجمه (حدادی، ۱۳۸۴: ۸۶). در این مقاله نوع دوم بیاده شده است. در همین راستا پس از بیان امتیازات، نقطه نظراتی در خصوص کاستی‌های شکلی و محتوایی ابراز می‌گردد. در خصوص بعد شکلی به طرح جلد، حروف‌نگاری، صفحه‌آرایی، علایم نگارشی و اشتباہات تایپی‌پرداخته می‌شود. محور بررسی محتوایی نیز شامل امانتداری در ترجمه تمام اجزاء کتاب، امانتداری در ترجمه کامل متن، امانتداری در نقل محتوا (در دو سطح واژگانی و نحوی)، اصطلاحات تخصصی (شامل: تعدد اصطلاحات، اصطلاحات نابجا، اصطلاحات تحت‌اللفظی، تفاوت دلالت فارسی و عربی‌اصطلاحات مشترک)، ترجمه تحت‌اللفظی، پاورقی‌های توضیحی و شیوه ارجاع‌دهی می‌باشد. بدین منظور صفحات ۱۹-۴۲ از بخش اول، و صفحات ۱۸۹-۱۹۹ از بخش چهارم با متن اصلی مطابقت داده شده است. همچنین به صورت تصادفی نیز قسمت‌هایی دیگر با اصل متن مطابقت داده شده است. آنچه در اینجا ذکر می‌شود به فراخور ظرفیت مقاله می‌باشد و نکات دیگری نیز قابل طرح می‌باشد. شایان ذکر است از آنجاکه در موارد بسیاری به ترجمه و اصل کتاب اشاره شده است در پی هر استناد صرفاً شماره صفحه کتاب و یا ترجمه آورده شده و از تکرار ارجاع‌دهی اجتناب شده است.

۲. پیشینه

مباحث جدید معناشناسی برخلاف آنچه گاه تصور می‌شود، مرهون تلاش‌های دهه اخیر نیست، بلکه پیشینه‌ای نسبتاً طولانی دارد. از آنجاکه در اثر حاضر این مباحث از زبان عربی به فارسی برگردانده شده است، به پیشینه این مطالعات به زبان فارسی اشاره می‌شود. معنی‌شناسی (چاپ اول ۱۳۴۸) نوشه منصور اختیار از نخستین آثاری است که در این خصوص به فارسی نوشته شده است. در آمدی بر معنی‌شناسی (چاپ اول ۱۳۷۹)، فرهنگ توصیفی معنی‌شناسی (چاپ اول ۱۳۸۴) و ترجمه نگاهی تازه به معنی‌شناسی (چاپ اول ۱۳۶۶) اثر پالمر از جمله آثار دکتر کورش صفوی می‌باشد. مبانی معناشناسی نوین (چاپ اول ۱۳۸۱) کتابی است که دکتر حمیدرضا شعیری به رشتہ تحریر درآورده است. در ضمن مقاله‌ها، پایان‌نامه‌ها و رساله‌های بسیاری نیز پیش از اثر حاضر در این زمینه نوشته و یا ترجمه شده‌اند.

۳. ابعاد شکلی اثر

نخستین چیزی که خواننده یک کتاب با آن رویرو می‌شود شکل ظاهری آن می‌باشد. در تعاریف تخصصی گفته می‌شود که «حروف‌نگاری یا تایپوگرافی از دو جزء تایپ (حروف چاپی) و گرافی (نوشتن و نگاشتن) تشکیل یافته است و به روشنی نگاشتن و آرایش با حروف چاپی، معنی می‌دهد. شاخه حروف‌نگاری دو بخش دارد؛ یک بخش حرفه‌ای آن است، شامل طراحی تایپ‌فیس (قلم، فونت) و بخش دیگر و اصلی آن، مربوط به جنبه کاربردی و مصرفی آن است که شامل آرایش و ترکیب تایپ در صفحه و بار گرافیکی آن در زمینه‌های گوناگون می‌باشد». (رضائی نبرد، ۱۳۸۹: ۴۶) برخی از امتیازات و کاستی‌های این زمینه عبارتند از:

۳-۱. امتیازات

انتخاب قلم زیبا برای حروف‌نگاری، صفحه‌آرایی نسبتاً منظم، قرار دادن عنوان فصل‌ها در بالای صفحات، و انتخاب کاغذ خوب از جمله ویژگی‌های مثبت ظاهری این اثر می‌باشد. سادگی، یکدستی و یکتواختی رنگ جلد - فرای اینکه چقدر با محتوا همخوانی دارد - جذابیت خاصی به کتاب داده است.

۳-۲. کاستی‌ها

با وجود امتیازاتی که بیان شد، لغزش‌هایی نیز وجود دارد:

۳-۲-۱. حروف‌نگاری

۱. عدم یکدستی اتصال و انفصل نشانه‌های جمع: برای نمونه در صفحه ۲۲ نشانه جمع «ها» در واژگان گاهی متصل و گاهی منفصل آمده است!
۲. عدم یکسانی کسره اضافه: برای نمونه در صفحه ۶۷ ترکیب‌های اضافی «کلمه عشق»، «طبقه اجتماعی»، «نظریه زبانی» به سه صورت مختلف نوشته شده‌اند!
۳. عدم یکسانی رسم الخط واژگان تکراری: مثلاً در صفحه ۲۰۳ کلمه «مسئله» به دو صورت «مسئله» و «مسئله» نوشته شده است!
۴. عدم رعایت نیم فاصله و فاصله میان کلمات: برای نمونه کلمات متعددی در صفحه ۹۵ به اشتباه با نیم فاصله تایپ شده است.
۵. عدم برخورد یکسان با اعلام: گاهی اعلام در علامت «آمده است و گاهی نیز بدون علامت. برای نمونه «ابن‌انباری» در صفحه ۱۶۵ همچنین اعلام عبدالله جبوری، ابو عبیده، ابو حاتم و اصمی اعلامی هستند که داخل گیومه نیامده‌اند!
۶. عدم برخورد یکسان با نام‌های کتاب‌ها: مثلاً در صفحه ۱۵۹ «الکامل»، «انباه الرواة» و «المخصوص» درون پرانتز قرار گرفته‌اند اما کتاب الأضداد و المزهر درون پرانتز قرار ندارند. از طرف دیگر مثلاً در صفحه ۱۴ عنوانین علاوه بر این به صورت مورب و برجسته تایپ شده‌اند!
۷. عدم برخورد یکسان با ترجمه مثال‌ها: مترجم گاه این ترجمه را در متن اصلی و درون علامت [] آورده است مانند صفحه ۱۶۰، و گاهی نیز این ترجمه را به پاورقی منتقل کرده است مانند صفحات ۱۵۰ و ۱۵۱. گاهی نیز ترجمه نشده است همچون ایات صفحه ۱۵۰، ۱۶۶ و ...
۸. عدم تایپ حرکات آیات و ایات: مانند آیاتی که در صفحات ۲۷، ۱۲۷، ۱۶۲، ۱۶۴، ۱۶۵ و ۱۴۹ در صفحات ۱۵۰ و ۱۶۶ وجود دارد.

۳-۲-۲. صفحه‌آرایی

برخی کاستی‌های موجود در این زمینه عبارت است از:

۱. نابسامانی در تنظیم مطالب همسان: برای مشخص شدن عناوین اصلی و فرعی از شیوه‌های مختلفی همچون اعداد، تغییر فونت، تغییر میزان تورفتگی و ... استفاده می‌شود. شایسته نیست در تنظیم مطالب فضول از چندین شیوه تبعیت شود. برای نمونه مباحث فصل اول بخش اول (ص ۲۲-۱۹) با مباحث فصل دوم (ص ۲۸-۲۵) و همچنین مباحث فصل چهارم (ص ۴۱-۳۹) مقایسه شود. این نابسامانی در تمامی کتاب مشهود می‌باشد!
۲. عدم تمایز شاخه و زیرشاخه: مثلا در صفحه ۶۶ و صفحات ۹۲ و ۹۳ ...
۳. عدم برخورد یکسان با ذکر معادل لاتین اعلام: اصولاً معادل لاتین اسم علم را تنها نخستین بار می‌آورند. (سمت، ۱۳۸۹: ۵) اما مترجم گاه این کار را چندین بار انجام داده است. مانند معادل «ورث» در صفحات ۳۱ و ۶۵. و معادل «وایز» که در صفحه ۵۸ دوبار تکرار شده است. گاهی نیز برای نخستین بار ذکر نشده مانند معادل بلومفیلد در وسط صفحه ۳۱، حال آنکه این اسم پیش از این در صفحه ۳۰ و ابتدای ۳۱، شش بار تکرار شده است! برخی اعلام نیز بدون معادل رها شده‌اند مانند «لیچ» در صفحه ۴۲.
۴. عدم برخورد یکسان با معادل لاتین اصطلاحات، اعلام و نام کتاب‌ها: مترجم در مواردی معادل فارسی را در متن اصلی آورده و معادل انگلیسی را به پاورقی برده است. برای نمونه به صفحه ۲۵ ترجمه (صفحه ۱۷ کتاب) مراجعه شود. و در موارد دیگر که فراوان است چنین نشده است.
۵. شکستن بی‌جهت پاراگراف: مترجم این اختیار را دارد که در صورت نیاز، یک پاراگراف را به چند پاراگراف تبدیل کند و یا بالعکس. اما برخی پاراگراف‌های متن اصلی به نظر می‌رسد بی‌جهت در ترجمه شکسته شده‌اند. مانند صفحه ۱۹۱ ترجمه و ۲۳۹ متن اصلی که پاراگراف «بدون شک...» دنباله مطلب قبل است. و در ۲۴۱ کتاب و ۱۹۳ ترجمه، «مسائل فراوانی...» پاراگراف جدیدی محسوب نمی‌شود.

۳-۲-۳. عالم نگارشی

۱. استفاده ناصحیح از عالم نگارشی: مثلاً «قلاب یا کروشه، نشانه اضافه کردن مطلبی یا توضیحی در ضمن نوشته یا سخن شخص دیگری است» (غلامحسینزاده، ۱۳۸۶: ۵۶) بنابرین در ترجمه علامت[] برای عباراتی استفاده می‌شود که مترجم از خود اضافه نموده است. اما در صفحه ۳۱ ترجمه (ص ۲۵ کتاب)، عبارت «[توهم بلومفیلد به بحث معنا]» با اینکه جزو متن اصلی است درون این علامت قرار گرفته است. و یا عباراتی در صفحه ۳۳ و ۱۹۲ ترجمه. در مواردی نیز همچون صفحه ۱۹۳ ترجمه، مترجم از همین علامت برای

عباراتی استفاده کرده است که خود به متن افروده است. این تشتت خواننده را سردرگم می‌کند.

۲. زیاده‌روی در استعمال ویرگول: در بهکارگیری ویرگول نبایست دچار وسوس شد و در هر جایی از کلام که مکث کوتاهی وجود دارد ویرگول گذاشته شود. این زیاده‌روی ناپسند است (همان: ۳۴). نمونه آن را می‌توان در عبارات متعددی که در صفحات ۱۹۰، ۱۹۱ و به خصوص صفحه ۱۹۲ آمده است مشاهده کرد.

۳. نبود علامت نگارشی ضروری: مثلاً لزوم استفاده از ویرگول در «بعد از این رویکرد عربها متنوع گشت» (ص ۲۷) و «دیدگاه آشکار بلومفیلد به بی‌توجهی به معنا و ... منجر شد». (ص ۳۱)

۳-۲-۴. اشتباهات تایپی

اگر مساله عدم رعایت فاصله و نیم‌فاصله را نادیده بگیریم، تعداد اشتباهات تایپی اثر نسبتاً قابل قبول است.

۴. تحلیل ابعاد محتوایی

محور نقد محتوایی شامل امانتداری در ترجمه تمام اجزاء کتاب، امانتداری در ترجمه کامل متن، امانتداری در نقل محتوا (در دو سطح واژگانی و نحوی)، اصطلاحات تخصصی (شامل: تعدد اصطلاحات، اصطلاحات نابجا، اصطلاحات تحتلفظی، تفاوت دلالت فارسی و عربی‌اصطلاحات مشترک)، ترجمه تحتاللفظی، پاورقی‌های توضیحی و شیوه ارجاع‌دهی می‌باشد.

۴-۱. امتیازات

برای بیان امتیازات محتوایی یک ترجمه به مواردی از قبیل: قلم شیوا، تسلط بر مباحث و فهم دقیق آن، یکدستی سبک زبانی ترجمه، معادل‌یابی اصطلاحات تخصصی و وحدت کاربرد آن‌ها، افزودن پاورقی‌های توضیحی، و معرفی منابعی به زبان مقصد جهت فهم هر مبحث، اشاره می‌شود. بررسی دو بخش ابتدایی و انتهایی اثر حاضر متاسفانه گواه این است که در هیچ یک از موارد مذکور نقطه قوت برجسته‌ای وجود ندارد.

۴-۲. کاستی‌ها

ترجمه پدیدهای استنسی و بازبین باید پیش از هر چیز در پی یافتن گزینش‌های اشتباه-آمیز احتمالی در محتوا و سبک باشد و نه آن که هر جمله‌ای را از صافی سلیقه‌ی خود بگذراند (حدادی، ۱۳۸۴: ۹۰) از این رو هنگامیکه سخن از مباحثت سلیقه‌ای به میان می‌آید، منقد باید احکامی چون شیوا و غیرشیوا، رسا و نارسا، و ... صادر نماید. به عبارت دیگر «در چهارچوب اختیارات مترجم، دیگر درستی یا نادرستی متن مقصد مطرح نیست، بلکه می‌بایست با اصطلاحاتی چون «رسایی»، «روانی»، «سلیسی» و جز آن به نقد پرداخت». (صفوی، ۱۳۸۸: ۴۶) بنابرین «مترجم می‌تواند در قلمرو اختیارات مترجم، از خود سلیقه یا کج سلیقگی نشان دهد» (همان: ۴۸) اما واقعیت این است که اختیارات مترجم نامحدود نیست. برخی از مترجمان آنچنان در اختیارات افراط می‌کنند که حتی به قلمروی محدودیتها نیز گام نهاده، ترجمه خود را نادرست می‌سازند. (همان: ۴۴) بر همین اساس تمرکز این نقد بر محور محدودیتها می‌باشد. «محدودیتهای گزینشی در برگردان متنی از یک زبان به زبان دیگر، شامل انتخاب بجای واژه با توجه به عملکرد آن در ساخت‌های ترکیب، توجه به سبک متن، وحدت در استفاده از اصطلاحات، توجه به روابط دستوری حاکم بر ارکان جمله و بیان منظور نویسنده بدون افزایش یا کاهش در مطالب است. تخطی از هر یک از موادر بالا در نقد علمی ترجمه با برچسب «نادرست» مشخص خواهد شد» (همان: ۴۵-۴۶)

۴-۲-۱. امانتداری در ترجمه تمام اجزاء کتاب

زمانی که مترجم قرار است یک اثر را به طور کامل ترجمه نماید، امانتداری ایجاد می‌کند تمامی اجزای آن را به جز فهرست منابع، ترجمه کند. (سمت، ۱۳۸۹: ۳) از جمله مواردی که ترجمه نشده است:

۱. برخی نمودارها: مانند صفحه ۹۵ کتاب (ص ۸۵ ترجمه).
۲. برخی پاورقی‌ها: مانند صفحه ۱۷ کتاب (ص ۲۵ ترجمه). و یا ترجمه ناقص آن مانند پاورقی دوم صفحه ۱۵ کتاب (ص ۲۲ ترجمه).
۳. واژه‌نامه آخر کتاب (ص ۲۷۹-۲۷۲ کتاب) کما اینکه با افزومن معادل فارسی اصطلاحات خدمتی ارزنده نیز ارائه می‌شد.
۴. حذف شماره صفحات از فهرست تفصیلی که از انتهای کتاب به ابتدای کتاب منتقل شده است.

۵. صفحه «كتب أخرى للمؤلف» که در انتهای کتاب آمده است. حال آنکه چنین معلومات سودمندی را نمی‌بایست حذف کرد.

۴-۲-۲. امانتداری در ترجمه کامل متن

غالب خوانندگان ترجمه، کسانی هستند که نمی‌توانند متن اصلی را بخوانند. بنابرین شواهدی که می‌بایست عیناً در ترجمه بیایند، باید ترجمه نیز شوند. برای نمونه عبارات عربی صفحه ۲۱ ترجمه، واژگان عربی و انگلیسی صفحه ۴۴ و بیت شعر صفحه ۱۶۶ شاهد مثال‌های انگلیسی صفحات ۳۷، ۶۷، ۹۱ و ۱۰۱. و همچنین عدم ترجمه عناوین برخی کتب، مقالات و پژوهش‌ها حال آنکه «در متن‌های ترجمه‌ای، نام مقاله‌ها و کتاب‌هایی که در داخل متن (نه در پاورقی) آمده است باید به فارسی ترجمه شود و معادل آن‌ها به زبان اصلی در پاورقی باید». (غلامحسینزاده، ۱۳۸۶: ۱۰؛ سمت، ۱۳۸۹: ۳) برای نمونه عناوین موحد در صفحه ۷۶ و ۹۹.

نکته دیگر اینکه عبارت‌های قابل توجهی به صورت ناقص ترجمه شده‌اند حال آنکه ترجمه کامل آن‌ها ضروری می‌باشد. برای نمونه کلماتی که زیر آنها خط کشیده شده است: ۱. أما أسطو فكان يتزعم فريقا آخر... (ص ۱۸ کتاب و ص ۲۵ ترجمه) در اینجا نظر اسطو به تلویح در مقابل نظر افلاطون بیان شده است.

۲. شاطئ - ساحل - كوبوري - طريق ساحلي ... كه كوبوري «بل» ترجمه نشده است. (ص ۱۷۳ کتاب و ۱۴۳ ترجمه)

۳. کلمه luck تکون بمعنى الحظ الطيب أو السعيد (ص ۲۴۸) کلمه luck به معنای خوشبخت است (ص ۱۹۸) ضمناً «الحظ الطيب» يعني «خوش شانسي» نه «خوشبخت»!

۴. معناه خادم الإصطبل أو السايس. تحمل كذلك معنى المشير أو البيطار. (ص ۲۴۸) معناه آن خدمتکار اصطبل است. ولی به معنای دامپزشک نیز می‌باشد. (ص ۱۹۸) «سايس» به معنای «چهاریادار» و «مشیر» به معنای «مارشال و ارتشبید» ترجمه نشده‌اند!

۵. قد تنزوى الدلالة المحسوسة و قد تندثرو قد تظل مستعملة جنباً إلى جنب مع الدلالة التجريدية لفترة تطول أو تقصر. (ص ۲۳۸ کتاب و ۱۹۱ ترجمه) در متن اصلی سه سرانجام را برای یک معنای حسی ذکر می‌کند اما در ترجمه تنها یک مورد آمده است.

۶. ثم آلت إلى المعنى التافه التي تدل عليها الآن. (ص ۲۴۹ کتاب و ۱۹۹ ترجمه)

۷. فاستعمل لفظا دون أن يتنهى إلى أنه من الكلمات «اللامساس» في العربية المعاصرة. نظرا لارتباطه بمعنى لا يحسن التصريح به. (ص ۲۶۵) عبارتی که زیر آن خط کشیده شده است ترجمه نشده است!

۴-۳-۲-۱. امانتداری در نقل محتوا

در این مبحث به هیچ عنوان اختیارات مترجم را نقد نمی کنیم. بلکه سخن ما صرفا درباره محدودیت های اوست. در این خصوص دو سطح واژگانی و نحوی مورد بررسی قرار می گیرد.

- سطح واژگانی

۱. الكلمة constable كانت تعنى «كونت الإصطبات» و هي شخصية سامية كانت توجد في البلاط الملكي (ص ۲۴۸) كلمة constable به معنای «پاسبان» بود، شخصیتی از نژاد قوم سامي (ص ۹۸) اگرچه به نظر می رسد constable در اینجا به معنای «حاجب» است و «پاسبان» معنای امروزی آن می باشد اما نکته مهم این است که «السامية» از ریشه «سمو» به معنای «والا» می باشد. و «شخصیة سامية» یعنی «شخصیتی والا» و ربطی به نژاد سامي ندارد! در فرهنگ بزرگ آکسفور آمده است:

۲. وقد انحدرت إلى اللغات الأوروبية من معنى أصلى هو «ولد خائن». (ص ۲۴۹)
ولى از معنای اصلی به زبان های اروپایی سقوط کرد و معنای «فرزند خدمتکار» یافت. (ص ۱۹۹) «انحدرت» در خصوص واژگان به معنای «مشتق شده است» می باشد! و «معنای فرزند خدمتکار یافت» درست نیست بلکه از واژه ای به معنای «فرزند خائن» مشتق شده است!

۳. فهناك من عدّه نظرية مستقلة (ص ۷۴) چند نظریه مستقل (ص ۶۹) مترجم گرامی «عدّه» (برشمود) را «عدّه» (چند) خواند است!

۴. و تکثر كلمات التلطف و اللامساس فى التعبير عن العلاقة الجنسية حتى تقاد تحظى هذه العلاقة بنصيب الأسد فى مفردات اللغات. (ص ۲۶۶) واژگان تابو در بيان از رابطه جنسی فراوان است، تا جائی که تقریبا این رابطه در واژگان زبانها، جایگاهی چون دام و تله یافت. (ص ۲۱۲) تعبير «حظى بنصيب الأسد» و امثال آن يعني «بهره و سهم بسیاری را به خود اختصاص داده است!»

۵. العلاقة بين اللَّفْظِ وَ الْمَعْنَى (ص ۱۸) انشانه بين لفظ و معنا (ص ۲۶) در فهرست تفصیلی کتاب این عنوان به اشتباه «العلامة بين اللَّفْظِ وَ الْمَعْنَى» تایپ شده است (ص ۲۹۰) با وجود اینکه در خلال این مبحث بارها به موضوع رابطه میان لفظ و معنا به صراحت اشاره شده است، عنوان بر اساس یک اشتباه تایپی ترجمه شده است!!
۶. معنی قشرة كوز الذرة. (ص ۱۷۳) به معنای پوست چوب ذرت. (ص ۱۴۴) اما «خوشه ذرت» درست است!
۷. على معيار مدرج (ص ۵۸) با توجه به معيار اندازه گرفته شده. (ص ۴۷) در معناشناسی «بیوستار» را معادل آن به کار می‌برند. (صفوی، ۱۳۸۷: ۱۹۵)
۸. أدرك القطار (ص ۲۵۴) أدركَ القطارُ: قطار رسید. (ص ۲۰۳) مترجم از خود ضمایر به آخر «القطار» افروزده و ادرك را «رسید» ترجمه کرده است. حال آنکه قطار مفعول به است؛ یعنی آن فرد به قطار رسید!
۹. فقد شهدت تضoj العلم و شهدت توسيع الفجوة... (ص ۲۳) شکل‌گیری دانش جدید ... گواه آن است. (ص ۳۰) حال آنکه «شهدت» یعنی «مشاهده کرد، به خود دید»! یعنی سر آغاز دهه سی شاهد چنین چیزهایی بوده است.
۱۰. قد حملوا أقوال بلومفیلد أكثر مما تتحمل. (ص ۲۵) به سخنان بلومفیلد بیش از محتوای آن توجه نموده‌اند. (ص ۳۱) اما یعنی: برداشت‌های ناصواب نمودند!
۱۱. إننا كثيرا ما نقابل الرأى أنه يوجد تعارض بين لغويي أمريكا و بريطانيا (ص ۲۵) ما بسیار با این اندیشه، که تعارض بین دو زبان‌nas آمریکایی و انگلیسی ... مقابله می‌کنیم. (ص ۳۱) «ن مقابل» یعنی «واجهه می‌شویم»! ضمناً «الغويي» جمع است نه مشنی یعنی «زبان‌شناسان»!
۱۲. الهيئات و المجامع اللغوية. (صفحه ۲۳۸) هيئات ها و جوامع زبانی. (ص ۱۹۱) اما منظور فرهنگستان‌های زبان است. کما اینکه در صفحه ۱۹۴ «مجامع زبانی» ترجمه شده است.
۱۳. فالكتبة عند بعضهم سرير، و المكتبة عند آخرين دولاب، ... (ص ۲۴۱) به نظر برخی کانابه همان تخت است و برای برخی مكتبة[میز مطالعه] همان جاکتابی است. (ص ۱۹۳) اما «المكتبة» قفسه کتابخانه است!

۱۴. کلمه Picture کانت تطلق على اللوحة المرسومة (ص ۲۴۴) کلمه به معنای لوح رسم شده بوده است. (ص ۱۹۵) اما در فارسی می‌گوییم «تابلوی نقاشی»!

۱۵. و هی فعل أخذ من اسم مالك الأرض الإيرلندي المستبد... (ص ۲۴۵) پادشاه مستبد ایرلند... (ص ۱۹۶) اما یعنی زمیندار. و در فرهنگ بزرگ آکسفورد گفته شده است:

The name of Capt. Boycott, an Irish landlord, who was the original victim of the treatment described. (Benbow, 2009: boycott)

۱۶. وبعد أن كانت تطلق على كل محرم لا يمسّ أصبحت الآن تطلق على النساء. (ص ۲۴۶) بعد از آنکه بر هر نامحرمی... (ص ۱۹۷) «نامحرم» در فارسی بر اشخاص اطلاق می‌شود اما «محرم» متن عربی می‌تواند غیرانسان نیز باشد!

۱۷. کلمة «رسول» كان لها معنى الشخص الذى يرسل فى مهمة ماثم صار لها... (ص ۲۴۹) به ماموریت مهمی فرستاده می‌شد... (ص ۱۹۹) وجو «ما» بعد از «مهمة» یعنی برای ماموریتی فرستاده می‌شد خواه مهم یا غیر مهم. از سوی دیگر در این مبحث می‌گوید معنای برخی کلمات در سیر تاریخی دچار ارتقا می‌شود مانند کلمه «رسول». از این رو اگر قید مهم آورده شود دیگر چندان ارتقایی رخ نداده است!

۱۸. و قريب منها كلمة Knight التي كانت تعبر في فروسية القرون الوسطى عن مركز مرموق. (ص ۲۴۹) ... در قهرمانی قرون وسطی.. (ص ۱۹۹) اما منظور عصر شواليه گری قرون وسطی می‌باشد!

۱۹. لاشتماله على أنواع المجازات القائمة على التخيالات. (ص ۲۴۹) به خاطر اشتتمال آن بر انواع مجازهای موجود در خیال. (ص ۱۹۹) اما چون «القائمة» با حرف «على» آمده است، یعنی: مجازهایی که مبنی بر ... هستند!

- سطح نحوی

در ادامه به برخی از مواردی اشاره می‌شود که عدم توجه به روابط دستوری عبارات باعث گردیده معنا درست انتقال نیابد.

- (۱) و طبقاً لما قاله Nida فإن أى امتداد من الكلام من مستوى المورفيم... (ص ۳۲) طبقة گفته «نایدا» يعني ادامه کلام از سطح تکواز ... (ص ۳۵) اما این کلمه «أى» و به معنای «هر» می باشد نه «أى» به معنای «يعنى»!
- (۲) لا أدلى على تغیره بتغیر الزمن و الثقافة مما يروى عن ابن الجهم... (ص ۳۷ پاورقی) به تغییر معنا با توجه به تغییر زمان و فرهنگ به آنچه که از/بن جهم روایت شده، استدلال نمی کنم. (ص ۴۰ پاورقی) مترجم «لا أدلى» را که اسم تفضیل است «أدلى» خوانده است!
- (۳) اللقب «أفندي» المأخوذ عن التركية... (ص ۲۴۹) برگرفته از ترکیه است. (ص ۱۹۹) اما یعنی از زبان ترکی! همچنین در عبارت «و صارت الكلمة مقبولة في الإنجليزية والفرنسية. (ص ۲۲) و در انگلیس و فرانسه (ص ۲۹) یعنی در زبان انگلیسی و فرانسوی نیز رواج یافت!
- (۴) موضوع نشأة اللغة أو كيفية اكتساب بعض الأصوات لمعانيها... (ص ۱۸) موضوع پیدایش زبان یا چگونگی کسب معانی اصوات... (ص ۲۶) «بعض» محل مرفوع فاعل است برای مصدر «اكتساب»، و «لمعانيها» مفعول به بالواسطه آن می باشد. بنابرین یعنی: اینکه چگونه برخی اصوات معانی خود را کسب می کنند!
- (۵) إن كل شيء يتصور مقتربنا بالوحدة الكلامية الدالة عليه، ولا يمكن فصل أحدهما عن الآخر. (ص ۱۹) هر چیزی که تصور می شود، با وحدت کلامی دال بر آن همراه است و جدایی بین آنها ممکن نیست. (ص ۲۶) مترجم جمله «يتصور» را جمله وصفیه برای «شيء» پنداشته است حال آنکه خبر است. و «مقترنا» را در معنا خبر برای «إن» دانسته است. حال آنکه خبر حروف مشبه بالفعل می باشد مرفاع بباید!
- (۶) وفي نظرية النظم عند عبدالقاهر الجرجاني... و غيرها (ص ۲۱) و يا در نظریه نظم جرجانی و ديگران (ص ۲۸) ضمیر در «غيرها» مؤنث است و به «دراسات» که پیش از این آمده اشاره دارد؛ یعنی «و پژوهش‌های دیگر»!
- (۷) يوجد تعارض بين لغويي أمريكا و بريطانيا (ص ۲۵) بين دو زبان شناس آمریکایی و انگلیسی (ص ۳۱) اما لغویي جمع است.
- (۸) الانطباع السائد أن التفسيرات اللغوية لكل من الأميركيين و البريطانيين مختلفة دائماً وبصورة أساسية. (ص ۲۵) تصور و برداشت رایج تفسیرهای زبان‌شناختی هر یک از زبان-شناسان آمریکایی و انگلیسی همیشه به طور اساسی با هم متفاوت هستند. (ص ۳۱) «الانطباع» در این عبارت مبتدا است. مترجم «مختلفة» را با آنکه مؤنث است خبر آن دانسته است! و «الانطباع السائد أن التفسيرات اللغوية» ساختاری اضافی پنداشته شده

است! حال آنکه جمله «أن التفسيرات» در محل خبر می‌باشد و «مختلفة» خبر حرف مشبهه بالفعل می‌باشد. پس معنا اینگونه می‌شود: تصور رایج این است که تفسیرهای زبان-شناختی زبان‌شناسان آمریکایی و انگلیسی همواره و به طور اساسی با یکدیگر متفاوت می‌باشند.

۹) قد يدخل هذا السبب في السبب السابق... (ص ۲۲۸) این علت درون علت پیشین قرار می-گیرد. (ص ۱۹۱) «قد» بر سر فعل مضارع معنای تقلیل و در نتیجه به معنای «شاید و ممکن است» می‌باشد.

۱۰) وجدنا أنفسنا أمام ذلك الموج الراهن من الألفاظ القديمة الصورة الجديدة الدلالة. (صفحة ۲۳۸) ما خود را در برابر موج خروشان وازگان قدیم با شکل نوین می‌بینیم. (صفحه ۱۹۱) اما يعني: وازگان قدیمی با دلالتهایی جدید نه با شکلی جدید!

۴-۲-۴. اصطلاحات تخصصی

گفته می‌شود «در ترجمه بهتر است ابتدا نمایه‌های کتاب ترجمه شود تا در متن همسانی و هماهنگی لازم در معادل‌گذاریها رعایت شود». (سمت، ۱۳۸۹: ۳) تدوین فرهنگ اختصاصی و همچنین نمایه برای اصطلاحات و اعلام و ... نیز به این هماهنگی کمک شایانی می‌نماید. اما اگر چنین نیز نشود، وجود همسانی و هماهنگی معادل‌ها امری کاملا ضروریست. در این خصوص چند مبحث مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

۱- معادل‌یابی اصطلاحات: اصطلاحات تخصصی را می‌بایست معادل‌یابی کرد نه ترجمه تحت-اللفظی؛ مگر اینکه در زبان مقصد معادلی نداشته باشد. در جدول زیر برخی اصطلاحات که معادل‌یابی نشده‌اند آمده است.

۱- الوحدة الكلامية (ص ۱۹)، وحدت کلامی (ص ۲۶). معادل: واحد کلامی (صفوی، ۱۳۸۷: ۳۱)

۲- الآلية (mechanism) (ص ۲۵). مکانیکی (ص ۳۱). معادل: مکانیسم
۳- رتبة اللغة المستخدمة (ص ۳۸)، زبان به کار گرفته شده (ص ۴۰). معادل:
صورت پیام (Message-form)

۴- نوع اللغة (ص ۳۸)، نوع زبان (ص ۴۰). معادل: رمز، رمزگان Code. (یاکوبسن، ۱۳۸۸: ۹۵)

۵- الواسطة (ص ۳۸)، واسطه (ص ۴۰)، معادل: کانال یا مجرای ارتباطی. (همان).

- ۶ التأثير الصوتي (ص ۳۹)، تأثير آواي (ص ۴۱). انگیزش آواي Phonetic (Phonetic) motivation (صفوي، ۱۳۸۷: ۲۵۴).
- ۷ التأثير الصرفی (ص ۳۹)، تأثير صرفی (ص ۴۱). معادل: انگیزش صرفی (همان).
- ۸ التأثير الدلالي (ص ۴۰)، تأثير معنایي (ص ۴۲). انگیزش معنایي Semantic motivation (همان)
- ۹ آواي ابتدائي (ص ۴۱)، Primary onomatopoeia (یول، ۱۳۸۵: ۵۳).
- ۱۰ (پاورقی ص)، تقليدي (پاورقی ص ۲۱۲). معادل: نامآواي Onomatopoetic (همان)
- ۱۱ المعنى التنظيمى (پ ۴۱)، معنای تطبيقی. معادل: معنای سازمانی (لارسن، ۱۳۸۷: ۴۱).
- ۱۲ مصاحباتها المعتادة (پاورقی ص ۴۱)، تطابقای رايح (پاورقی ص ۴۲). معادل: همایندها
- ۱۳ الرسالة (پاورقی ص ۴۱)، رساله (پاورقی ص ۴۲). معادل: پیام Message (یاکوبسن، ۱۳۸۸: ۹۵).
- ۱۴ الرصف أو النظم Collocational (ص ۷۴)، مجموعه يا نظامها (ص ۶۹). معادل: باهمآبي (صفوي، ۱۳۸۴: ۲۱).
- ۱۵ مشترك (ص ۷۰). معادل: باهمآبي (یول، ۱۳۸۵: ۱۹) Co-occurrence (ص ۷۵).
- ۱۶ (Collocability) (ص ۷۵)، آزمون وقوع، مجموعهای (ص ۷۰). معادل: همآيندي. (همان: ۱۳ واژه‌نامه).
- ۱۷ التقليدية (ص ۷۷)، قابلیت (ص ۷۱). معادل: مقبولیت acceptability (ص ۷۷)، قابلیت پذیرش (۷۱). معادل: مقبولیت، پذیرفتگی.
- ۱۸ الاستعمال (ص ۹۹)، اشتعمال (ص ۸۷). معادل: شمول معنایي (صفوي، ۱۳۸۷: ۹۹).
- ۱۹ الكلمة المتضمنة (ص ۹۹)، كلمة متضمن (ص ۸۷). معادل: واژه شامل (همان: ۱۰۰).

- ۲۱- الجزئیات المتدخلة (ص ۱۰۰)، جزئیات متدخل (ص ۸۷) معادل: جزء و ازگی (همان: ۱۰۳)
- ۲۲- المحدد النحوی (ص ۱۱۵)، مرز نحوی (ص ۹۹)، مولفه نحوی (ص ۱۰۰). معادل: نقش‌نمای نحوی. (دیبرمقدم، ۱۳۸۶: ۱۳۷)
- ۲۳- المحدد الدلالي (ص ۱۱۵)، مرز معنایی (ص ۹۹)، مولفه معنایی (ص ۱۰۰). معادل: نقش‌نمای معنایی (همان).
- ۲۴- النظرية التحليلية (ص ۱۱۴)، نظریه تحلیلی (ص ۹۹). معادل: نظریه معنایی (همان: ۱۳۲)
- ۲۵- تخیل (ص ۲۴۹)، خیال (ص ۱۹۹). معادل: مجاز

ب- استفاده از معادلهای رایج: زمانی که معادل یک اصطلاح رایج می‌گردد و خالی از اشکال نیز می‌باشد، پسندیده است از اصطلاحات جا افتاده استفاده کرد. در این صورت وضع اصطلاحات متناظر به سوء فهم و یا عدم فهم منجر می‌شود. برای نمونه:

- ۱- جاک و جیل (ص ۶۲)، ژاک و ژیل (ص ۵۹). معادل: جک و جیل. (مشکوٰۃالدینی، ۱۳۸۸: ۱۳۵)
- ۲- اثربولوچی (ص ۷۱)، انسان‌شناسی (۶۷). معادل: مردم‌شناسی (پالمر، ۱۳۸۷: ۸۶)
- ۳- الحدث الكلامي (ص ۶۱)، حادثه کلامی (ص ۵۹). معادل: کنش گفتاری، کارگفت (صفوی، ۱۳۸۴: ۸۱)
- ۴- Firth (ص ۲۵)، ورت (ص ۳۱). معادل: فرت (پالمر، ۱۳۸۷: ۸۶)
- ۵- Ispen (ص ۸۲)، اسپن (ص ۷۵). معادل: ایپسن (صفوی، ۱۳۸۷: ۱۸۹)
- ۶- Prozig (ص ۸۲)، پروزیک (ص ۷۵). معادل: پورتسیگ (همان).

ج- اصطلاحات نابجا: زمانی که متن تخصصی است باید عنایت کافی داشت که اصطلاحات بجا و با توجه به تفاوت‌های آن‌ها به کار گرفته شوند. کاربرد یک اصطلاح به جای اصطلاحی دیگر معنا را کاملاً متفاوت و نادرست می‌نماید. برای نمونه:

- ۱- در صفحه ۱۳۹ مترجم اصطلاح «هم آوا» را معادل «همونیمی» به کار برده است که «هم‌نامی» (homonymy) درست است. هم آوایی (homophony) اصطلاحی است که بر واژگانی چون «تهدید» و «تحدید» که در زبان فارسی از نظر آوایی یکسان تلفظ می‌شوند

- اطلاق می‌شود. (صفوی، ۱۳۸۴: ۱۲۳) اما همانمی که در مطالعات عربی نوعی مشترک لفظی محسوب می‌شوند، اصطلاحی است که بر کلماتی چون «دوش» (دیشب)، «دوش» (کنف) و «دوش» (دوش حمام) اطلاق می‌شود. (همان: ۱۲۵)
- ۲- صفحه ۱۴۳ در ترجمه «و اتخاذ بعضهم ما سماه بالترتبط أساساً للفصل بين النوعين ... و الترابط نوعان: ترابط تاريخي، ترابط عقلي أو نفسى». (ص ۱۷۳كتاب). آمده است: «برخی پیوستگی و انسجام را... پیوستگی و انسجام نیز دو نوع است: پیوستگی تاريخي، پیوستگی عقلاني». حال آنکه «پیوستگی» و «انسجام» دو اصطلاح تخصصی هستند (البرزی، ۱۳۸۶: ۱۶۹ و ۱۷۴) و با «ترابط» که به معنای «ارتباط» است تفاوت دارند.
- ۳- در همین راستا مترجم می‌بایست به تفاوت معنایی واژگان مشترک عربی و فارسی، توجه لازم داشته باشد تا از گزند «تداخل» (interference) در امان ماند. برخی از موارد بی- توجهی به این مقوله عبارتند از:
- وقد يكون الانحراف نتيجة سوء الفهم أو الالتباس أو الغموض. (ص ۲۴۰) این انحراف، گاه نتیجه سوء برداشت یا اشتباه و یا ابهام می‌باشد. (ص ۱۹۲) اشتباه در زبان فارسی به معنای «غلط و نادرست» می‌باشد و معنای التباس یا همان لبس را نمی‌رساند.
 - «و كان البحث في دلالات الكلمات من أهم ...»(ص ۲۰) بحث در باب دلالت کلمه‌ها (ص ۲۷). «بحث» در زبان فارسی به معنای «گفتگو» می‌باشد اما در زبان عربی يعني «پژوهش، بررسی و تحقیق»

د- اصطلاحات متعدد برای یک مقوله

یکی از محدودیت‌های گزینش واژه، به وحدت کاربرد اصطلاح باز می‌گردد. برای نمونه اگر مترجمی از اصطلاح «نشانه» بعنوان معادل واژه sign انگلیسی استفاده کرد، باید همین معادل را تا پایان متن بکار ببرد و از کاربرد معادل‌هایی چون «علامت»، «نشان»، «نمون» و «نمودار» و جز آن که بعنوان معادل‌های دیگر این واژه بکار رفته‌اند پرهیزد (صفوی، ۱۳۸۸: ۴۲) امری که در ترجمه حاضر مورد عنایت قرار نگرفته است. برای نمونه:

رديف	اصطلاح	صفحة	مترجم	صفحة	نكته
١	المعنى الإيحائي	٤١	معنای ارجاعی	٣٩	مقصود «ضمنی و تلویحی» می باشد.
	المعنى الإيحائي	٢٦٧	معنای اشاره‌ای	٢١٢	
	الشحنة الإيحائية	٢٦٧	بار الهمامي (معنایی)	٢١٢	
	خاصة إيحائية	٢٦٧	ویژگی تقليدي	٢١٢ پ	
	الكلمات الإيحائية	٢٦٧	وازگان تقليدي	٢١٢ ب	
	التلطف في المعنى	٤٠	زیباقزینی	٤٢	
	التلطف في التعبير	٢٦٥	ترفند در بیان	٢١٢	
٢	التلطف في التعبير	٢٦٥	حیله‌گری در بیان	٢١٢	
	تضييق معنى الكلمة	٢٣٩	قبض معنای کلمه	١٩١	
	تضييق المعنى	٢٤٥	محدود کردن معنا	١٩٦	
	المشتراك للفظي	١٤٧	مشترك لفظی	١٢٥	
٤	المشتراك للفظي	١٥٦	مشترك لفظی (هم - آوایی)	١٣٠	هم آوایي تنها يک نوع مشترك لفظي است!
		١٥٨	هم آوایي	١٣٢	
		١٦٨	هم آوایي	١٤٠	
٥	الهومونيمى	١٦٨	تشابه	١٤٠	هم نامى صحيح است!
		١٤٣	تعدد معنایي	١٢١	
٦	تعدد المعنى = البوليزيمى	١٦٨	چندمعنایي	١٤٠	
		١٣	جنبه آوایي	٢٠	
		١٧	صوت	٢٥	
		١٨	اصوات	٢٦	
٧	الأصوات	٣٥	آواها	٣٨	
	الأصوات	١٣	الجانب الصوتي	٢٠	

تردیدی نیست که در ترجمه متون تخصصی، مترجم به طور عمد و پیش از هر چیز در قبال محتوا و موضوع متن مسؤول است (حدادی، ۱۳۸۴: ۶۵). بر همین اساس ترجمه تحتاللفظی که حداکثر می‌تواند یک راه حل اضطراری و موقتی باشد (همان: ۶۰) جوابگوی چنین متونی نیست. به همین دلیل است که پیشنهاد می‌شود مترجم اصل ترجمه جمله به جمله را اساس کار خود قرار دهد، نه ترجمه کلمه به کلمه را؛ یعنی مفهوم جمله را به فارسی برگرداند (غلامحسینزاده، ۱۳۸۶: ۱۳۴) عبارات تحتاللفظی حاصل علل متعددی می‌باشد که در اینجا به سه مورد که نتیجه «عدم فهم مبحث» یا «ضعف دریافت» و «ضعف بیان» می‌باشد اشاره می‌کنیم.

أ- عدم فهم مبحث

برابری میان متن مبدأ و ترجمه حداقل می‌باشد در سه سطح محتوایی، سبکی و عملکردی تحقق یابد. شرط برابری در محتوا «آن است که مترجم پیش از هر چیز محتوا را خوب فهمیده باشد، و گرنه توان ترجمه آن را نخواهد داشت». (همان: ۳۳) از جمله مواردی که مترجم مبحث را متوجه نشده است:

(۱) مبحث باهم آیی

«برخی از طرفداران این نظریه بر بافت زبانی و هماهنگی «مجموعه» تاکید دارند. علی‌رغم اعتبار این رأی که ادامه نظریه بافت یا تکامل آن است، چند نظریه مستقل (Theory Collocational) وجود دارند که احکام و قواعد خاص خود را دارند. اولمان می‌گوید: «تحول مهمی برای مفهوم عملی معنا وجود دارد که در بررسی شیوه‌های مجموعه یا نظامها (Collocations) مطرح است و «ورث» و طرفدارانش بر آن تاکید دارند». (ص ۷۴ کتاب، ص ۶۹ ترجمه)

«از آنجایی که معمول است کلمه با پیش از یک مجموعه نظم یابد و در پیش از یک بافت زبانی واقع شود، اصطلاح «مشترک» (Co-Occurrence) و اصطلاح «احتمال وقوع» به وجود آمد. «فرث» واضح چیزی است که آن را آزمون وقوع یا مجموعه‌ای (Collocability) نامید و بر پایه تبدیل واژگان قاموسی یا تبدیل انواع بافت زبانی برای صدور اجکام مبتنی است». (ص ۷۵ کتاب، ص ۷۰ ترجمه)

که این عبارات گویای مطلب مورد نظر نیست. این مبحث به تفصیل در منابع ذیل آمده است: (صفوی، ۱۳۸۷: ۱۸۷-۲۰۶؛ یول، ۱۳۸۵: ۱۵۱-۱۵۰)

نقش تحول فرهنگی در تغییر معنایی

«و قد يكون في شكل اتفاق مجموعة فرعية ذات ثقافة مختلفة على استخدام ألفاظ معينة في دلالات تحدها تتماشى مع الأشياء والتجارب والمفاهيم الملائمة لمهنتها أو ثقافتها، وقد يؤدى هذا إلى نشوء لغة خاصة (jargon) ولا شك أن شدة الاتصال بين أفراد هذه

الجامعة، و بينها و بين أفراد أخرى من المجتمع الكبير سيقضى على صعوبة إفهام الآخرين و تعاملهم مع مدلول جديد». (ص ۲۳۹)

«گاهی هم به شکل مجموعه‌ای فرعی با فرهنگ مختلف در به کارگیری الفاظ مشخصی بر دلالتها بی هماهنگی دارد که با اشیاء و تجارب و مفاهیم مناسب با حرفة یا فرهنگ آن مجموعه، سازگار است. این امر به پیدایش زبان ویژه (jargon) منجر می‌شود. بدون شک شدت ارتباط بین افراد این گروه و بین آنها و دیگر افراد جامعه بزرگ ، به دشواری فهماندن دیگران و تعامل آنها با مدلول جدید منجر خواهد شد». (ص ۱۹۱)

مقایسه این متن کاملاً مبهم با اصل آن و پیگیری موضوع در دیگر کتاب‌ها، نشان می‌دهد که این متن کاملاً تحت‌اللفظی و بی‌معنا می‌باشد که تبیین آن از حوصله بحث خارج است.

(۲) تغییر معنایی

قد تصعد الكلمة الواحدة إلى القمة، و تهبط إلى الحضيض في وقت واحد. (ص ۲۴۸)

گاه کلمه‌ای به قله می‌رسد و همان لحظه، سقوط می‌کند. (ص ۱۹۸)

حال آنکه عبارت می‌گوید: یک واژه در آن واحد می‌تواند دچار ترفیع و تنزل معنایی گردد؛ نه اینکه بالا رود بعد سقوط کند!

(۳) دیدگاه بلومفیلد

«فقط حين تعرف أى الأحداث الكلامية متطابق فى المعنى و أىها تختلف يمكن لـك أن تتعرف على التمييزات الفونيمية». (ص ۲۷) «فقط بـاـيد در نظر بـگـيرى كـجا رـخدـادـهـاـيـ کـلامـى مـطـابـقـ باـ معـناـستـ وـ آـنـ جـاـ كـهـ مـطـابـقـ نـيـسـتـ مـىـ توـانـى اـزـ وـاجـشـناسـى كـمـكـ بـگـيرـى». (ص ۳۳)

حال آنکه «بلومفیلد بر این عقیده است که برای تجزیه و توصیف واجی و نحوی همین اندازه کافی است که معلوم شود دو نمونه گفتاری از لحاظ معنایی با هم یکسان و یا متفاوت می‌باشد»(مشکوّة‌الدینی، ۱۳۸۸: ۱۳۷) از طرف دیگر بررسی روابط نحوی دو عبارت نیز نشان می‌دهد که مترجم معنا را اصلاً متوجه نشده است!!

(۴) سیر تاریخی

ولم يتحقق الانتصار الكامل إلا بعد ظهور الاتجاه التوليدى (linguistics generative) الذى صادف تقوياضا كان موجودا بالفعل ضد البلومفليدية. (ص ۲۸) پیروزی کامل بعد از ظهور رویکرد گشتاری (generative linguistics) محقق شد که عملاً با ویرانی و از هم پاشیدگی كامل برخلاف مكتب بلومفیلد روبرو شد. (ص ۳۳)

حال آنکه ترجمه عکس متن اصلی می‌باشد. متن می‌گوید: با ظهور رویکرد گشتاری، جریان توجه به معنا نه تنها قوت گرفت بلکه به پیروزی رسید و این در برهه‌ای بود که رویکرد بلومفیلدی در حال نابودی و ویرانی بود. حال آنکه ترجمه می‌گوید: این رویکرد گشتاری برخلاف رویکرد بلومفیلدی از هم پاشید! و جای تعجب است که چگونه می‌توان میان پیروزی و نابودی رویکرد گشتاری جمع کرد! این موضوع به تفصیل در کتب زبانشناسی بیان شده است. (همان: ۱۵۲-۱۴۴)

(۵) شمول معنایی

و احیاناً لا توجد الكلمة علياً للتاكسونومي وإن كان المتكلمون يملكون وسائل مختلفة لملء هذه الفجوة. (ص ۱۰۰) احتمالاً الكلمة ابرتر از تاكسونومي (Toxonomic) وجود ندارد، هرچند که متكلمان صاحب ابزار مختلفی برای پر کردن این شکاف هستند. (ص ۸۷)
در بحث شمول معنایی منظور از «كلمة عليا» «كلمه شامل» است و تاكسونومي يعني «رده‌بندی». اینکه كلمه‌ای برتر از تاكسونومي وجود ندارد عبارتی بی معناست!

(۶) خودکارشدنگی و مجاز مرده

و قد یحدث بمروز الوقت أن یشیع الاستعمال المجازی فیصبح للفظ معنیان. (ص ۲۴۱) به مرور زمان کاربرد مجازی صورت می‌گیرد و لفظ دو معنا پیدا می‌کند. (ص ۱۹۳)
در اینجا به مبحث خودکارشدنگی (شفیعی کدکنی، ۱۳۶۸: ۱۵؛ صفوی، ۱۳۸۳: ۴۵) و مجاز خودکار شده یا مرده (صفوی، ۱۳۸۷: ۲۶۷) اشاره دارد. و اینکه مترجم فعل «یشیع» یعنی «رواج می‌یابد» را «صورت می‌پذیرد» ترجمه نموده است گواه آن است که به این مبحث عنایت نداشته است.

ب- ضعف بیان

در اینجا به مواردی اشاره می‌شود که کاملاً تحتاللفظی ترجمه شده‌اند. در اینجا تنها به ذکر چند مورد اکتفا می‌شود:

- ۱) و قد یکون / فی / شکل / استمرار / استخدام / اللفظ / ذی / المدلول / القديم / و / اطلاقه / على / مدلول / حدیث / للاحساس / باستمرار / الوظيفة / رغم / الاختلافات / فی الشکل / (ص ۱۹۱) ترجمه: گاهی هم / به / شکل / استمرار / بهکارگیری / لفظ / با / مدلول / قدیم / و / اطلاق / آن / بر / مدلول / جدید / برای احساس / استمرار / کارکرد / على رغم / اختلاف / در / شکل / می‌باشد

- (۲) ثم / مع / شیوع / استخدام / وسیله / منع الحمل / عن / طریق / الأفراد / .
 (ص ۲۴۶) ترجمه: سپس / با / رواج / به کارگیری / وسیله / ضدبارداری / از / طریق / قرص.
 (ص ۱۹۶) ...
- (۳) نقش / المؤلف / خطوات / اکتساب / الدلالة / عند / الأطفال / و عند الكبار / و
 موضوع / المركز / و الهاشم / في الدلالة / ... (ص ۲۹) ترجمه: نویسنده / روند / کسب /
 دلالت / توسط کودکان / و بزرگسالان / و موضوع / مرکزیت / و حاشیه / در دلالت /
 ... (ص ۳۴)
- (۴) و تسمیه / كل / المکانس الكهربائية / «هوفر» / وأخذ / فعل / منها / ...
 (ص ۲۴۵) ترجمه: نام‌گذاری / تمام / جاروهای برقی / به «هوفر» / و گرفتن / فعلی / از آن /
 می‌باشد... (ص ۱۹۶)

۴-۵. کمبود پاورقی‌های توضیحی

یکی از اختیارات مترجم افزودن توضیحات به متن ترجمه می‌باشد. «این فزوده‌ها می‌توانند صورت پیش‌گفتار، پس‌گفتار، یا پانوشت داشته باشد و یا به شکل مکمل، وجه توصیفی و یا جمله‌ای توضیحی حتی در بافت متن گنجانده شود. چنین دخالت‌هایی را در متن نباید خیانت در امانت دانست» (حدادی، ۱۳۸۴: ۳۴) هرچه مطالب کتاب تخصصی‌تر باشد لزوم استفاده از پاورقی‌های توضیحی در ترجمه بیشتر می‌شود. اگر ترجمه آیات به فارسی را نادیده بگیریم اصولاً پاورقی‌های توضیحی خاصی وجود ندارد. از جمله موارد نیازمند توضیح عبارتند از:

- (۱) نکات شاهد مثال‌های برای نمونه در صفحه ۱۶۳ عبارت «بردیه تصادفیه سخینا» نیازمند توضیح می‌باشد. و آنچه در اصل کتاب آمده نامفهوم می‌باشد.
- (۲) توضیح درباره اعلام و کتب تراشی: غالب کسانی که شاید این ترجمه را بخوانند کسانی هستند که آشنایی چندانی با زبان عربی و در نتیجه میراث زبان‌شناسی و معناشناسی آن ندارند؛ همچون دانشجویان رشته‌های زبان‌شناسی ایران. بر این اساس لازم است مترجم از پاورقی‌های توضیحی استفاده کند و یا در شیوه‌ای بهتر، کتاب‌نامه و فهرست توضیحی اعلام را در انتهای ترجمه خود بگنجاند.
- (۳) عدم معرفی کتب فارسی مرتبط با مباحث: پسندیده بود که مترجم متناسب با هر مبحث، کتابهایی را به زبان فارسی معرفی می‌نمود.

۴-۶-۲. شیوه ارجاع دهنده

برای ارجاع و استنادهای شیوه‌های متعددی وجود دارد. مهمترین آنها عبارت است از CMS، AMA، MLA و ... (فتوحی، ۱۳۹۰: ۱۹۵-۱۹۶) شایسته است که نویسنده از یک شیوه استفاده نماید تا از تشتت و نابسامانی جلوگیری شود. در کتاب حاضر خلاف آن را شاهد هستیم. مانند: نام نویسنده + فی + نام کتاب + ص + شماره صفحه: F.H. George (ص ۱۵ کتاب). نام نویسنده + فی + : + نام کتاب (ص ۷۹، ۷۹، ۸۲) Semantics (George Firth's Theory of Meaning) Lyons (ص ۷۷ کتاب) + ص + شماره صفحه: نام نویسنده + : + نام کتاب + شماره صفحه: Lyons (ص ۲۸ کتاب) و یا اینکه نویسنده برای ارجاع به منبع قبل نیز از شیوه‌های متعدد و گاه ناماؤنسی استفاده نموده است: مانند صفحات ۲۳، ۶۹، ۱۱۰، ۱۰۰ و ۱۲۱. یا برای معادل تعبیر (رجوع کنید به) از (آنظر) به شیوه‌های گوناگون استفاده شده است. نگاه شود به صفحات ۱۴۹ و ۱۵۰ کتاب. موارد غریب دیگری نیز وجود دارد که به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود: ذکر تنها شماره صفحه در صفحات ۱۰۴، ۲۰۰، ۲۰۱ و ۲۱۹ و ۲۲۵. ارجاعات معماگونه مانند صفحات ۲۱، ۱۱۴، ۱۷۶، ۲۲۲ و موارد دیگر در صفحات ۱۶۳ و ۱۹۶ و ... با آنچه در خصوص اصل کتاب گفته شد انتظار می‌رود مترجم با اتخاذ یک شیوه واحد برای ارجاع دهنده، خدمتی شایان به خواننده فارسی نماید. این امر را نمی‌توان با مساله امانتداری ترجمه در منافات دانست چراکه مترجم می‌تواند در مقدمه به این تشتت و معایب آن اشاره کند و شیوه اتخاذی خود را بیان نماید. اما مترجم گرامی شیوه واحدی را برای این امر اتخاذ ننموده و در بسیاری موارد تابع این تشتت بوده است. هرچند مواردی را نیز اصلاح نموده است.

۵. نتیجه‌گیری

بررسی بعد شکلی این ترجمه حاکی از این است که با وجود برخی امتیازات، نواقص متعددی در حروفنگاری و صفحه‌آرایی وجود دارد. علاوه بر این علایم نگارشی در موارد بسیاری آنگونه که باید به خدمت گرفته نشده است. اما مشکلات اصلی‌تر در بعد محتوایی آن جمع می‌شود. بررسی دو بخش ابتدایی و انتهایی اثر حاضر و گزینش‌های تصادفی از متن، استخراج انبوهی از نارسایی‌ها و کاستی‌ها را به دنبال داشت. بی‌توجهی به اصل امانتداری، عدم فهم صحیح مطالب، تشتت اصطلاحی و عدم معادلیابی صحیح، عبارات تحت‌اللفظی فراوان، تابعیت بی‌چون و چرا از متن حتی در اشتباهات تاییی و نگارشی، و کمبود شدید پاورقی‌های توضیحی لازم، از جمله مسائلی است که این ترجمه را مختل نموده است. علی‌رغم ذکر نام دو ویراستار علمی، واقعیت امر آن است که ویراستاری

خاصی صورت نپذیرفته است. نبود ویراستار ادبی نیز به نارسایی و سنگینی متن انجامیده است به گونه‌ای که به شدت بوی ترجمه می‌دهد. بر اساس آنچه گفته شد اثر حاضر در خصوص بعد محتوایی نیازمند بازبینی جدی و دقیق و در موارد بسیاری بازترجمه می‌باشد. اموری که انتظار می‌رود در چاپ‌های بعد مدنظر قرار گیرد.

منابع

- البرزی، پرویز. (۱۳۸۶). مبانی زبان‌شناسی متن. ج ۱. تهران: انتشارات امیرکبیر.
- پالمر، فرانک ر. (۱۳۸۷). نگاهی تازه معنی‌شناسی. کورش صفوی (متترجم). ج ۵. تهران: نشر مرکز.
- حدادی، محمود. (۱۳۸۴). مبانی ترجمه. ج ۱. تهران: رهنما
- دیبر مقدم، محمد. (۱۳۸۶). زبان‌شناسی نظری؛ پیدایش و تکوین دستور زایشی. ج ۲. تهران: سمت.
- رضائی نبرد، امیر. (۱۳۸۹). «سبک‌های حروف‌نگاری». کتاب ماه هنر. شماره ۱۵۰. ص ۴۶-۵۷
- سبزیان، سعید. جلال الدین کرازی. (۱۳۸۸). فرهنگ نظریه و تقدیمی. ج ۱. تهران: مروارید.
- سمت. (۱۳۸۹). «گزیده شیوه‌نامه تدوین و آماده‌سازی منابع درسی و علمی». تهران: سمت.
- شعیری، حمیدرضا. (۱۳۸۸). مبانی معنی‌شناسی نوین. ج ۲. تهران: سمت.
- شفیعی کدکنی، محمدرضا. (۱۳۶۸). موسیقی شعر. تهران: آگاه.
- صفوی، کورش. (۱۳۸۳). از زبان‌شناسی به متن جلد اول: نظم. ج ۱. تهران: سوره مهر.
- صفوی، کورش. (۱۳۸۴). فرهنگ توصیفی معنی‌شناسی. ج ۱. تهران: فرهنگ معاصر.
- صفوی، کورش. (۱۳۸۷). درآمدی بر معنی‌شناسی. ج ۳. تهران: سوره مهر.
- صفوی، کورش. (۱۳۸۸). هفت گفتار درباره ترجمه. ج ۹. تهران: نشر مرکز
- غلامحسین زاده، غلامحسین. (۱۳۸۶). راهنمای ویرایش. ج ۶. تهران: سمت.
- فتحی، محمود. (۱۳۹۰). آیین نگارش مقاله علمی-پژوهشی. ج ۷. تهران: سخن.
- لارسن، ام. ال. (۱۳۸۷). ترجمه بر اساس معنا. علی رحیمی (متترجم). ج ۱. تهران: جنگل.
- مختر عمر، احمد. (۱۳۸۶). معنی‌شناسی. حسین سیدی (متترجم). ج ۲. مشهد: دانشگاه فردوسی.
- مختر عمر، احمد. (د.ت). معجم اللغة العربية المعاصرة: Cd
- مختر عمر، احمد. (۲۰۰۹). علم الدلالة. ط ۷. القاهرة: عالم الكتب.
- مشکوٰة‌الدینی، مهدی. (۱۳۸۸). سیر زبان‌شناسی. ج ۵. مشهد: دانشگاه فردوسی
- یاکوبسن، رومن. (۱۳۸۷). زبان‌شناسی و شعر‌شناسی. کورش صفوی (متترجم). در: ساختگرایی و پساختگرایی و مطالعات ادبی. ج ۲. تهران: سوره مهر.
- یول، جورج. (۱۳۸۵). بررسی زبان. علی بهرامی (متترجم). ج ۳. تهران: رهنما.
- Benbow, T. J. (2009). *Oxford English Dictionary*. Second Edition. London: Oxford University Press